

Sygn. akt *INs 65/21*

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Radosław Florek

po rozpoznaniu 26 kwietnia 2021 roku w D.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **Starosty (...)**

przy udziale **K. D.**

o orzeczenie przepadku pojazdu

p o s t a n a w i a :

I. oddalić wniosek;

II. oddalić wniosek wnioskodawcy Starosty (...) o zasądzenie kosztów postępowania.

Sygn. akt INs 65/21

UZASADNIENIE

CZĘŚĆ WSTĘPNA

I. Żądanie wnioskodawcy

1. Wnioskodawca Starosta (...) wystąpił o orzeczenie przepadku na rzecz Powiatu (...) samochodu osobowego marki B. (...) o numerze VIN (...).

2. Żądanie wniosku oparł na następujących twierdzeniach:

a) w dniu 9 września 2020 roku z drogi publicznej w B. został usunięty przedmiotowy pojazd z uwagi na brak jego dopuszczenia do ruchu, brak wymaganych dokumentów i brak jego zarejestrowania na terenie Polski;

b) spornym samochodem w dniu zatrzymania i usunięcia z drogi kierował uczestnik postępowania K. D., który oświadczył, że 6 września 2020 roku podczas pobytu w K. otrzymał go na tydzień do użytkowania od nieznanego mężczyzny i nie zawierał z nim żadnej umowy;

c) pismem z 16 października 2020 roku, odebrany 30 października 2020 roku, powiadomił uczestnika postępowania o usunięciu spornego pojazdu i wezwał go do jego odbioru, pouczając o skutkach nieodebrania pojazdu w terminie trzech miesięcy od dnia usunięcia;

d) uczestnik postępowania był użytkownikiem przedmiotowego pojazdu, a w związku z tym był osobą uprawnioną do jego odbioru z parkingu strzeżonego;

e) uczestnik postępowania nie odebrał tego pojazdu.

STAN FAKTYCZNY

I. Usunięcie pojazdu z drogi publicznej

1. W dniu 9 września 2020 roku, funkcjonariusz policji wydał dyspozycję usunięcia samochodu osobowego marki B. (...) o numerze VIN (...) z drogi w B. z powodu nie posiadania dopuszczenia do ruchu i wymaganych dokumentów oraz braku jego zarejestrowania na terenie Polski, a także braku możliwości jego zabezpieczenia w inny sposób wobec zatrzymania jego posiadacza, czyli uczestnika postępowania K. D..

Dowód: odpis dyspozycji usunięcia pojazdu Nr (...) z 9 września 2020 roku - k. 8,

odpis protokołu nr 318/2020 przyjęcia-zdania pojazdu - k. 9,

odpis powiadomienia o usunięciu pojazdu Nr (...) z 9 września 2020 roku - k. 10-11,

odpisy notatki urzędowej z 9 września 2020 roku - k. 12-14.

II. Rejestracja pojazdu

1. Sporny pojazd nie jest nigdzie zarejestrowany.

Dowód: odpisy notatki urzędowej z 9 września 2020 roku - k. 12-14.

ROZWAŻANIA PRAWNE

I. Zakres orzekania (punkt I postanowienia)

1. Zgodnie z przepisem art. 130a ust. 10e ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity - Dz.U. z 2018 roku, poz. 1990 z późn. zm.), zwanej dalej „prawo o ruchu drogowym”, w sprawach o przepadek pojazdu sąd stwierdza, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przypadku, w szczególności, czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przypadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

2. Cytowaną regulację należy rozumieć w ten sposób, że przesłanki uzasadniające orzeczenie przypadku pojazdu obowiązany jest wykazać wnioskodawca, a sąd dodatkowo rozważa z urzędu, czy uwzględnieniu wniosku nie sprzeciwiają się zasady współżycia społecznego, co powinno zapobiec niefrasobliwemu pozbawianiu prawa własności.

II. Usunięcie pojazdu (punkt I postanowienia)

1. Wedle przepisu art. 130a ust. 2 pkt 1 lit. b prawa o ruchu drogowym, pojazd może być usunięty z drogi na koszt właściciela, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia go w inny sposób, w przypadku gdy kierowała nim osoba nieposiadająca przy sobie wymaganych dokumentów uprawniających do kierowania lub używania pojazdu.

2. W dyspozycji usunięcia pojazdu jako przyczynę tego działania wskazano brak dopuszczenia spornego pojazdu do ruchu i wymaganych dokumentów oraz brak jego rejestracji na terenie Polski. Fakt ten nie został w toku postępowania podważony.

3. Ustawa wymaga jednocześnie, aby w takiej sytuacji nie istniała możliwość zabezpieczenia pojazdu w inny sposób. W rozpoznawanej sprawie wskazana przesłanka została w sposób bezsprzeczny udowodniona, albowiem w dniu usunięcia spornego pojazdu z drogi jego posiadacz został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji.

4. Wnioskodawca wykazał, że usunięcie tego pojazdu było zasadne.

III. Legitymacja wnioskodawcy (punkt I postanowienia)

1. Wedle przepisu art. 130a ust. 10 prawa o ruchu drogowym, starosta w stosunku do pojazdu usuniętego z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia, przy czym powiadomienie musi zawierać pouczenie o skutkach nieodebrania pojazdu.

2. Zgodnie natomiast z przepisami art. 130a ust. 10b. prawa o ruchu drogowym, jeżeli pojazd usunięty w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2 nie jest zarejestrowany w żadnym z państw członkowskich Unii Europejskiej, przekazuje się go właściwemu miejscowo naczelnikowi urzędu celno-skarbowego w celu uregulowania jego sytuacji zgodnie z przepisami prawa celnego.

2. Sporny pojazd nie jest nigdzie zarejestrowany, a więc także nie jest zarejestrowany w żadnym z państw członkowskich Unii Europejskiej.

3. W takim wypadku wnioskodawca nie był uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o orzeczenie przepadku spornego pojazdu, lecz powinien przekazać go właściwemu miejscowo naczelnikowi urzędu celno-skarbowego w celu uregulowania jego sytuacji zgodnie z przepisami prawa celnego (por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 kwietnia 2013 roku, I OW 227/12, LEX nr 1320454; postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 grudnia 2014 roku, I OW 153/14, LEX nr 1646158).

4. Z tych powodów wniosek podlegał oddaleniu.

IV. Koszty postępowania (punkt II postanowienia)

1. Przepis art. 520 § 1 k.p.c. stanowi, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Od tej zasady przepisy § 2 i 3 art. 520 k.p.c. przewidują wyjątki. Wedle przepisów pierwszego z tych paragrafów, jeżeli uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości, przy czym to samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników. Z kolei przepisy drugiego z paragrafów stanowią, że jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika, przy czym wskazaną regulację stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumienne lub oczywiście niewłaściwie.

2. Sprzeczność interesów pomiędzy uczestnikami, w rozumieniu art. 520 § 2 i 3 k.p.c., występuje wtedy, gdy postanowienie kończące postępowanie w sprawie wywiera wpływ dla jednych zainteresowanych na zwiększenie, a dla innych na zmniejszenie ich praw (por. postanowienie SN z 5 grudnia 2012 roku, I CZ 148/12, OSNC-ZD 2013, nr 2, poz. 45).

3. W rozpoznawanej sprawie interesy wnioskodawcy i uczestnika postępowania były sprzeczne, albowiem uwzględnienie wniosku spowodowałoby utratę przez uczestnika postępowania ewentualnych praw do spornego pojazdu, a tym samym zmniejszenie jego uprawnień.

4. Wniosek wnioskodawcy został oddalony.

5. Na mocy przepisu art. 520 § 3 zd. 1 k.p.c., nie było podstaw prawnych do uwzględnienia wniosku wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania.